

วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา

การบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561

The Democratic Political Culture of the Third-Year Students in Police
Administration, Faculty of Humanities and Social Sciences, Suan

Sunandha Rajabhat University in Academic year 2018

ณัฐณรี เนียมเมือง¹ และอัครเดช พรหมกัลป์²

Natnaree Niammueang and Akkaradecha Brahmakappa

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 และ 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มประชากร ประกอบด้วย นักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จำนวน 92 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วน เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t (t-test)

ผลการวิจัย พบว่า 1. ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

¹ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา; Suan Sunandha Rajabhat University

² มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย; Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Corresponding author, e-mail: namsomm40@gmail.com, Tel. 097-3453350

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ที่ค่าเฉลี่ย 3.84

2. นักศึกษาที่มีเพศที่ต่างกันมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาต่างกัน มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

คำสำคัญ: วัฒนธรรมประชาธิปไตย, ประชาธิปไตย

Abstract

The purposes of the research were (1) to study the levels of the democratic political cultures and (2) to compare individual factors with the democratic political cultures of the third-year students in the Police Administration, faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University in the academic year of 2018. A quantitative research with purposive sampling was employed. Questionnaires were distributed to 92 respondents who were the third-year students in Police Administration, faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University in the academic year of 2018. Frequency, percentage, mean, standard deviation (SD) and t-test were used for data analysis.

The findings revealed as follows; 1) The level of the democratic political cultures of the third-year students in the Police Administration, faculty of Humanities and Social Sciences, Suan Sunandha Rajabhat University in the academic year of 2018 is high with the average of 3.84. 2) Those who had different sex had different involvement in the democratic political cultures at with the significance level of 0.05. 3) Those who had different hometown had different involvement in the democratic political cultures not being statistically significant at 0.05.

Keywords: Democratic Culture, Democratic, Political Culture

บทนำ

วัฒนธรรมทางการเมือง (Political Culture) เป็นส่วนหนึ่งวัฒนธรรมทางสังคม (Social Culture) หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล ซึ่งมาจากความเชื่อ (Beliefs) ค่านิยม (Values) และทัศนคติทางการเมือง (Attitude) ของบุคคลซึ่งได้รับการถ่ายทอดปลูกฝังสืบต่อกันมา จนกระทั่งบุคคลยอมรับและยึดถือเป็นแนวทางปฏิบัติการเมืองของสังคม วัฒนธรรมทางการเมืองเกิดจากกระบวนการปลูกฝังอบรมกล่อมเกลาทางการเมือง (Political Socialization Process) ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่สืบต่อกันมาเป็นระยะเวลา ยาวนาน จนทำให้บุคคลในสังคมมีความรู้ทางการเมือง (Political Knowledge) ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) ของบุคคลในสังคมและเมื่อบุคคลในสังคมมีพฤติกรรมทางการเมืองเป็นแบบแผน (Pattern) พฤติกรรมทางการเมืองที่เป็นแบบแผนก็จะกลายเป็นวัฒนธรรมทางการเมืองของบุคคลในสังคมนั้น จากกระบวนการเกิดวัฒนธรรมทางการเมืองดังกล่าวการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองจึงมีความสัมพันธ์โดยตรงกับวิวัฒนาการของระบบการเมืองการปกครองที่ผ่านมาในอดีต โดยเฉพาะกระบวนการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองที่จะมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนวัฒนธรรมทางการเมืองด้วย (สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2549)

ประเทศไทยนับตั้งแต่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองในวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ถือเป็นปฐมฤกษ์ในการปกครองประเทศจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนผู้เป็นเจ้าของประเทศเข้าไปมีบทบาทในการกำหนดทิศทางของประเทศตนเองทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อให้สอดคล้องกับหลักการปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตยที่อำนาจอธิปไตย อันเป็นอำนาจอสูงสุดในการปกครองประเทศ โดยประชาชนจะใช้อำนาจอออกกฎหมายผ่านรัฐสภาใช้อำนาจบริหารผ่านรัฐบาล และใช้อำนาจตุลาการผ่านทางศาล จนทำให้ระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองในอุดมคติของหลายๆ ประเทศ (ทินพันธ์ นาคะตะ, 2543) จะเห็นได้ว่าการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อคุณภาพของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การที่ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางการเมืองใน

รูปแบบและระดับต่าง ๆ มากหรือน้อยขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในสังคมนั้น ว่ามีลักษณะอย่างไรและในทุก ๆ สังคมล้วนมีวัฒนธรรมทางการเมืองในหลายรูปแบบ ไม่มีสังคมใดที่มีเพียงวัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบเดียว ซึ่งประชาชนในประเทศยึดถือร่วมกัน เพียงแต่วัฒนธรรมทางการเมืองรูปแบบใดกลายเป็นแบบหลักที่มีอิทธิพลต่อคนส่วนใหญ่ก็ย่อมส่งผลต่อคุณภาพของการเมืองการปกครองของประเทศนั้น (บุษอริ ยีหะมะ, 2550)

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้ที่จะทำการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองประชาธิปไตยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 เพราะวัฒนธรรมทางการเมืองของนักศึกษานั้น มีผลต่อความสำเร็จ ความก้าวหน้าหรือความล้มเหลวในการปกครองระบอบประชาธิปไตยของประเทศไทยในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

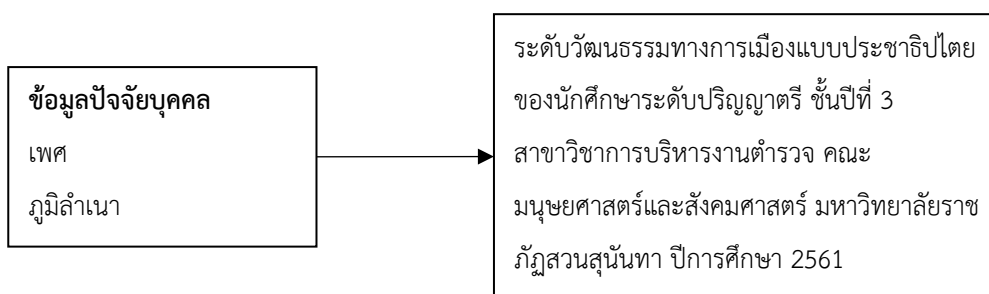
1. เพื่อศึกษาระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561

ขอบเขตการวิจัย

บทความวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561” ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาเป็นการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) ในเรื่องที่กล่าวถึงในกรอบแนวคิดและทฤษฎีการวิจัยด้วยการสืบค้นข้อมูล โดยอาศัยเอกสารเป็นหลัก ด้วยวิธีการศึกษาสืบค้นข้อมูลต่าง ๆ จากแนวคิดตามทฤษฎีอื่น ๆ ตำราวิชาการ บทความ เอกสารต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องและจากการศึกษาข้อมูลระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชา

การบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2561 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย คือ ตัวแปรต้น (Independent Variables) ปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มได้แก่ เพศ และภูมิลำเนา ตัวแปรตาม (Dependent Variables) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2561 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ จำนวน 118 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ โดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ระยะเวลาการดำเนินวิจัย ตั้งแต่ เดือนมกราคม ถึง เมษายน พ.ศ. 2562 รวมเป็นระยะเวลา 4 เดือน

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษานักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร ปีการศึกษา 2561 จำนวนทั้งหมด 118 คนโดยใช้สูตรของ ทาโรยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 92 คน สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่า (t-

test) ทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยสุด (Least Significant Difference: LSD)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเกี่ยวกับ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จากการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยนำข้อมูลมาสรุปผลได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 92 คน พบว่า เป็นหญิงร้อยละ 56.52 จำนวน 52 คน และเพศชายมี ร้อยละ 43.48 จำนวน 40 คน มีภูมิลำเนาต่างจังหวัดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78.26 จำนวน 72 คน รองลงมาคือ กรุงเทพฯ คิดเป็นร้อยละ 21.74 จำนวน 20 คน ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของนักศึกษามีภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.78) และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยทุกหัวข้อ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับได้แก่ อำนาจอธิปไตยถือเป็นอำนาจสูงสุดของประชาชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.85) รองลงมาคือในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน อยู่ใน ระดับมาก ($\bar{X} = 3.75$, S.D. = 0.88) และน้อยที่สุดคือ การวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้การบริหารงานประเทศดีขึ้น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$, S.D. = 0.85)

3. ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัยและการอภิปรายผล

3.1 ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยสภาพทั่วไปของนักศึกษาได้แก่ เพศ และภูมิลำเนา ที่แตกต่างกันมีระดับวัฒนธรรมทาง การเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกัน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบระดับวัฒนธรรมทาง การเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 จำแนกตามเพศ และภูมิลำเนา

ตัวแปร	F	M.D.	t	DF	P
เพศ					
ภาพรวม	0.23	-0.49	-3.10	90	0.00*
ภูมิลำเนา					
ภาพรวม	2.07	-0.32	-1.63	90	0.11

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของเพศต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มีค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.00 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษา ที่เพศแตกต่างกัน มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ 0.05

3.2 ผลการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561

ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของภูมิลำเนาต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย มีค่าความน่าจะเป็น (P) เท่ากับ 0.11 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 นั่นคือยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักศึกษาที่ภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย แตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา พบว่า ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษามีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.78) และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ทุกหัวข้ออยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิติธร กล้าคุ้ม (2560) ศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา ผลการศึกษาพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายาโดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=4.130$, S.D.=.37) และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนาภรณ์ ไ้วเจริญ (2560) ศึกษาเรื่อง วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี ผลการศึกษาพบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียน ภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\bar{X}=3.79$) ทั้งนี้ การที่ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษายู่ในระดับมากอาจ เป็นเพราะจากการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยที่ผ่านมา ที่สะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรมการเมืองแบบประชาธิปไตย เช่น การจัดกิจกรรมเลือกตั้งผู้นำของชั้นปีหรือสาขา การเลือกผู้แทนหรือหัวหน้าต่าง ๆ การก่อตั้งชมรม และสนับสนุนให้มีการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และรวมถึงโครงการจิตอาสา และจิตสาธารณะเพื่อช่วยเหลือสังคมทั้งภายในภายนอกมหาวิทยาลัย ซึ่งนักศึกษาอาจมีโอกาสดำเนินไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ เหล่านั้น จึงส่งผลให้นักศึกษามีจิตใจหรือวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

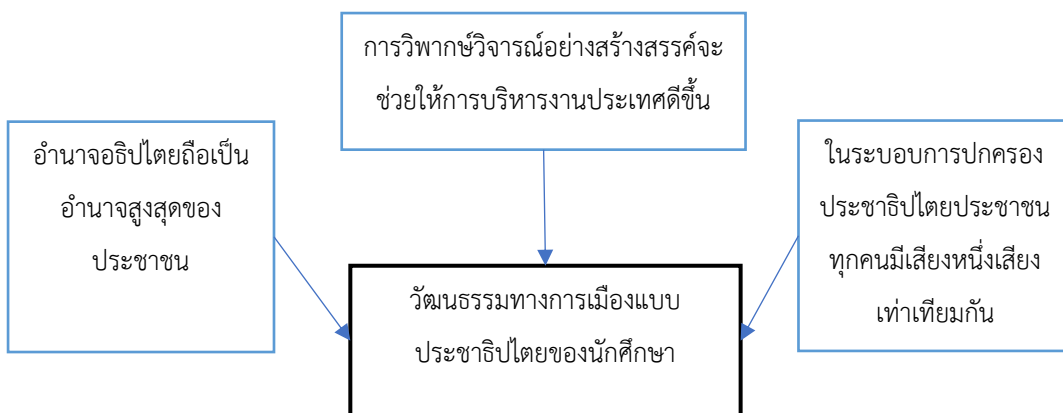
2. การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงาน ตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 พบว่า

เพศ นักศึกษาที่เพศแตกต่างกัน มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องจากความสนใจในการรับรู้ข่าวสารทางด้านการเมือง หรือความเข้าใจในหลัก ประชาธิปไตยของนักศึกษาเพศชายกับเพศหญิงมีไม่เท่ากัน จึงทำให้มีระดับวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน

ภูมิสำเนานักศึกษาที่ภูมิสำเนาแตกต่างกัน มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ณัฐธิดา ทองแผ่น (2549) ได้ศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย : ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ ผลจากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านภูมิสำเนาไม่มีผลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารมีความรวดเร็วและทันสมัย ส่งผลให้โอกาสในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองมีความเท่าเทียมกันถึงแม้นักศึกษาจะมีภูมิสำเนาที่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิเคราะห์ พบว่า องค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย คือ วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา มีภาพรวมอยู่ในระดับมาก และวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ทุกหัวข้อ อยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

ภาพประกอบที่ 2 องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

โดยเรียงจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย 3 อันดับ ได้แก่ อำนาจอธิปไตยถือเป็นอำนาจสูงสุดของประชาชน อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือในระบอบการปกครองประชาธิปไตยประชาชนทุกคนมีเสียงหนึ่งเสียงเท่าเทียมกัน อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ การวิพากษ์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์จะช่วยให้การบริหารงานประเทศดีขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

- 1) การวิจัยครั้งนี้มีจำนวนกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก ควรเพิ่มการศึกษาในกลุ่มนักศึกษา ระดับ หลังปริญญาตรี เช่น ปริญญาโท และปริญญาเอก เป็นต้น
- 2) ควรมีการศึกษาตัวแปรเพิ่มเติมอื่น ๆ ที่อาจมีผลต่อการแสดงออกต่อวัฒนธรรมทาง การเมืองแบบประชาธิปไตย เช่น ความสนใจด้านการเมือง อาชีพของบิดามารดา เป็นต้น
- 3) ควรศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยในเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม ผู้เข้าร่วมวิจัยยังขาดการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางการเมือง ดังนั้นการศึกษาครั้งต่อไปผู้วิจัยจึงแนะนำให้ผู้ที่สนใจศึกษาควรเพิ่มการศึกษาตัวแปรอิสระอื่น ๆ และวิธีการวิจัยเชิง คุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึกและรอบด้านสามารถอธิบายความแปรปรวนของวัฒนธรรมทาง การเมืองได้อย่างครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

- 1) ควรศึกษาวิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการบริหารงานตำรวจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ปีการศึกษา 2561 ในแบบเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลในเชิงลึก และได้รูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยเชิงประจักษ์
- 2) ควรศึกษาวิจัยวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษา กับกลุ่มองค์กรอื่น
- 3) ควรให้ความรู้กับนักศึกษาเพื่อเป็นการสนับสนุนทางสังคมและส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

เอกสารอ้างอิง

- ชัยอนันต์ สมุทวณิช. (2524). *วัฒนธรรมทางการเมืองกับระบบการเมืองแบบประชาธิปไตย*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชำนาญ จันทรเรือง. (2559). *วัฒนธรรมทางการเมืองของไทย*. เข้าถึงได้จาก www.bangkokbiznews.com/blog/detail/637713.

- ทินพันธ์ นาคะตะ. (2543). *ประชาธิปไตยไทย*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วนจำกัดสหายบล็อกและการพิมพ์.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2554). วัฒนธรรมทางการเมืองไทย. *วารสารสถาบันวัฒนธรรมและศิลปะ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*, 12(2): 49-63.
- บุญอริ ยีหมะ. (2550). *ความรู้เบื้องต้นทางรัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สามลดา.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2524). *วัฒนธรรมการเมืองไทย*. กรุงเทพฯ: สมาคมสังคมศาสตร์.
- ลิขิต ธีรเวคิน. (2529). *วัฒนธรรมทางการเมือง และการกล่อมเกลารเรียนรู้ทางสังคม*. เอกสารทางวิชาการหมายเลข 28. ศูนย์วิจัยคณะรัฐศาสตร์: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมชัย ใจดี และยรรยง ศรีวิริยาภรณ์. (2527). *ประเพณี และวัฒนธรรมไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ไทยวัฒนาพานิช.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2538). *การเมืองความคิดและการพัฒนา*. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์: โครงการเอกสารและตำรา. คณะรัฐประศาสนศาสตร์.
- Heywood, A. (2002). *Politics*. (2nd ed.). New York: Palgrave Macmillan.
- Phongphaew, Pronsak. (1981). *Thailand's political culture*. Bangkok: Social guilds.
- Yamane, Taro. (1973). *Statistics: An Introductory Analysis*. (Third edition). New York: Harper and Row Publication.

